

Naon Leresan?

Pembenaran sanés forensik atanapi tindakan yudisial Gusti, anu Anjeunna ngahampura, ngabebaskeun atanapi ngarawat manusa, anu henteu adil, saolah-olah anjeunna adil. Ayeuna, upami Gusti ngarawat jalma-jalma teu adil saolah-olah anjeunna adil, anjeunna leres-leres ngalakukeun kaadilan. Upami Gusti nyatakeun yén jalma berdosa janten jalma anu séhat, urang bakal ngagaduhan pernyataan fiksi, fiksi, sabab Gusti bakal nyatakeun hal anu teu leres ngeunaan manusa.

Naon Leresan?

“Kanggo anjeunna anu parantos maot dibebaskeun tina dosa”
(Rom 6: 7)

Definisi teologis

Éta ilahar pikeun teologi pikeun ngubaran doktrin pembenaran salaku masalah urutan forensik, maka ungkapan ‘kalakuan yudisial Gusti’, ‘kalakuan pangakuan ketuhanan’, ‘ngumumkeun kaadilan’, sareng sajabana, dina definisi ngeunaan topik pembenaran.

Pikeun Scofield, sanaos diyakinkeun, anu iman masih jalma dosa. Gusti ngakuan sareng nganggap jalma-jalma anu iman salaku jalma anu saleh, tapi, ieu henteu hartosna yén Gusti ngajadikeun jalma anu taqwa.

“Anu ngalakukeun dosa anu percanten dibenerkeun, nyaéta diperlakukeun salaku jalma soleh (...) Leresan mangrupikeun kalakuan pangakuan ketuhanan sareng sanés hartosna ngajantenkeun jalma bener ...” Scofield Bible with Rujukan, Rom 3:28.

Pikeun Charles C. Kyrie menerkeun hartosna:

*"Nyatakeun yén batur adil. Boh kecap Ibrani (sadaq) sareng Yunani (dikaiō) hartosna 'ngumumkeun' atanapi 'ngucapkeun' putusan anu pikaresep, nyatakeun batur adil. Konsép ieu henteu hartosna ngajantenkeun batur adil, tapi ngan ukur ngumumkeun kaadilan "*Kyrie, Charles Caldwell, Basic Theology – Sadia pikeun sadayana, diterjemahkeun ku Jarbas Aragão – São Paulo: Christian World, 2004, kc. 345.

George Eldon Ladd ngartos kabeneran tina istilah Yunani dikaiō, sapertos:

*"'Nyatakeun adil', henteu ngajantenkeunana adil '. Sakumaha urang bakal ningali, ideu utama, dina menerkeun, nyaéta déklarasi Allah, hakim anu adil, yén jalma anu percaya ka Al Masih, sanaos anjeunna tiasa ngalakukeun jalma dosa, anjeunna adil – anjeunna katingali adil, sabab, dina Kristus, anjeunna sumping kana hubungan anu adil sareng Gusti "*Ladd, George Eldon, New Testament Theology, diterjemahkeun ku Darci Dusilek sareng Jussara M. Pinto, 1. Ed – São Paulo: Exodus, 97, kc. 409.

Bebeneranana sanés forensik atanapi tindakan yudisial ku Gusti pikeun Anjeunna ngahampura, ngabebaskeun sareng ngarawat lalaki anu henteu saolah-olah anjeunna adil. Ayeuna, upami Gusti ngarawat jalma-jalma teu adil saolah-olah anjeunna adil, anjeunna leres-leres ngalakukeun kaadilan. Upami Gusti nyatakeun yén jalma berdosa janten jalma anu séhat, urang bakal ngagaduhan pernyataan fiksi, fiksi, sabab Gusti bakal nyatakeun hal anu teu leres ngeunaan manusa.

Intina doktrin membenaran nyaéta yén Allah nyiptakeun manusa anyar dina kaadilan sareng kasucian anu leres sareng nyatakeun anjeunna adil kusabab manusa anyar éta saleresna adil. Gusti henteu damel sareng kaadilan imajinasi anu fiktif, dugi ka diperlakukeun ngan saukur jalma anu henteu leres-leres adil.

Pikeun ahli teologi réformasi, membenaran nyaéta kalakuan

yudisial ti Gusti tanpa aya parobihan dina kahirupan aranjeunna, nyaéta Gusti henteu ngarobih kaayaan manusa. Di dinya aya tipu daya, sabab Gusti ngan ukur ngabenerkeun jalma anu lahir deui (Yohanes 3: 3). Ayeuna, upami manusa dilahirkeun deui numutkeun ka Gusti, ieu ngandung hartos yén Gusti ngarobah kaayaan manusa (1 Petrus 1: 3 sareng 23).

Kaayaan anu percanten bénten pisan tibatan nalika anjeunna henteu percanten ka Al Masih. Sateuacan percanten, manusa tunduk kana kakawasaan gelap sareng, saatos percanten, anjeunna diangkut ka karajaan Putra kaasihna “Anu nyandak urang kaluar tina kakuatan gelap, sareng ngangkut kami ka karajaan Putra cinta-Na” (Cl 1: 13).

Nalika dina kakuatan poek manusa hirup kana dosa, ku sabab éta, anjeunna moal kantos dinyatakeun leres, tapi anu maot kana dosa dibenerkeun tina dosa.

Ayeuna, sistem hukum anu urang mendakan di pengadilan ngungkulan masalah sareng hubungan anu ngagaduhan materialitas diantara anu hirup, padahal doktrin pembenaran henteu ngalibatkeun prinsip forensik, sabab ngan jalma-jalma anu maot kana dosa anu dibenerkeun tina dosa!

Alkitab nunjukkeun yén boh urang Yahudi boh urang Yunani disimpen ku kurnia Allah anu diturunkeun dina Kristus Yesus. Disalametkeun ku kurnia Allah sami sareng disalametkeun ku iman, sabab Yesus mangrupikeun iman anu jelas (Gal 3:23). Yesus mangrupikeun pondasi anu pageuh dimana manusa parantos percanten pisan ka Gusti sareng diyakinkeun (Heb 11: 1; 2 Cor 3: 4; Kol 1:22).

Daniel B. Pecota nyatakeun yén:

“Iman henteu pernah janten pondasi pembenaran. Perjanjian Anyar henteu pernah nyatakeun yén pembenaran nyaéta dia pistin (“pikeun ngagentos iman”), tapi sok pisteos dia, (“ngalangkungan iman”) “.

Ayeuna, upami urang ngartos yén Kristus mangrupikeun iman anu badé diwujudkeun, éta nuturkeun yén Kristus (iman) éta, nyaéta sareng bakal salawasna janten pondasi pembenaran. Kabingungan antara 'dia pistin' (percanten kana bebeneran) sareng 'dia pisteos' (kaleresan éta sorangan) nyaéta kusabab macana goréng tina bacaan Alkitab, kumargi Kristus mangrupikeun dasar anu mantep pikeun jalma anu percanten pikaresepeun ku Gusti , sabab pembenaran ngaliwatan Kristus (dinten pisteos).

Masalah anu paling ageung sareng doktrin pembenaran ngeunaan pembuktian nyaéta nyobian ngasingkeun doktrin pembenaran tina doktrin régenerasi. Tanpa régenerasi teu aya pembenaran sareng teu aya pembenaran salain tina régenerasi. Nalika manusa didamel numutkeun daging sareng getih, aya putusan Allah: kaliru, sabab ieu kaayaan manusa didamel numutkeun daging (Yohanes 1:12). Tapi, nalika manusa dihasilkeun deui (dihasilkeun deui), putusan anu dipasihkeun Gusti nyaéta: dibenerkeun, kusabab jalma éta saleresna mah adil.

Panghukum dina Adam

Léngkah munggaran pikeun ngartos doktrin pembenaran nyaéta ngartos yén sadaya jelema parantos dosa sareng gagal tina kamuliaan Gusti (Rom 3:23). Ieu ngandung hartos yén, kusabab ngalanggar Adam, sadaya jalmi sasarengan, nalika dina 'pingping' Adam, janten najis sareng paéh ka Gusti (Pan 53: 3; Pd 14: 3). Saatos kalepatan Adam, sadaya turunanana mimiti hirup kusabab dosa sareng parantos maot (dipisahkeun, dipisahkeun) ka Gusti Allah.

Nalika nyarioskeun kaayaan ieu anu diwariskeun ti Adam, rasul Paulus nyarios yén sadaya manusa (Yahudi sareng kahir) sacara alami anak murka (Epe. 2: 3).

Naha barudak murka? Kusabab aranjeunna barudak tina nurut Adam "Entong saha nipu anjeun ku kecap kosong; sabab hal-hal ieu

murka Allah bakal tumiba ka barudak anu henteu nurut "(Epe. 5: 6).

Kusabab pelanggaran Adam dosa asup ka dunya, sareng ku sabab henteu patuh anjeunna sadaya jelema jalma dosa "Ku sabab kitu, sakumaha dosa asup ka dunya ku sabab dosa, sareng maot ku sabab dosa, maka maot diturunkeun ka sadayana éta sababna sadayana parantos dosa "(Rom 5:12).

Sadaya jalma anu dilahirkeun numutkeun daging mangrupikeun jalma dosa sabab hukuman Adam (maot) diturunkeun ka sadaya turunanana.

Seueur anu henteu sadar yén manusa dosa sabab dikutuk ti Adam, sareng nganggap yén manusa dosa kusabab masalah paripolah anu timbul tina pangetahuan ngeunaan anu hadé sareng anu jahat.

Perlu ditingali pelanggaran Adam ogé tina élmu anu diala tina buah tina élmu anu hadé sareng anu jahat. Sedengkeun pangetahuan ngeunaan anu saé sareng anu jahat sanés anu ngasingkeun manusa sareng Gusti (dosa), sabab Gusti terang anu hadé sareng anu jahat (Kaj. 3:22), hal anu henteu patuh nyababkeun dosa (ngabagi, misah, ngajauhkeun) ku sabab hukum anu nyarios: anjeun pasti bakal maot (Kaj. 2:17).

Dosa kabuktosan seueur teuing jahat kusabab ngalangkungan hukum anu suci, adil sareng saé dosa ngadominasi sareng maéhan manusa (Rom 7: 13). Tanpa hukuman hukum: 'anjeun pasti bakal maot', dosa moal gaduh kakuatan pikeun ngadominasi manusa, tapi ku kakuatan hukum (anjeun pasti bakal maot) dosa mendakan kasempetan sareng maéhan manusa (Rom 7:11). Hukum anu ditetepkeun di Eden suci, adil sareng saé sabab éta ngingetkeun manusa ngeunaan akibat tina maksiat (anjeun moal tuang tina éta, pikeun dinten anjeun tuang tina éta, anjeun pasti bakal maot).

Kusabab pelanggaran, lalaki kabentuk dina kajahatan sareng dikandung dina dosa (PS 51: 5). Ti indung (ti mimiti) jalma-jalma ngajauh ti Gusti (Pan 58: 3), jalma anu pangsaéna tiasa

dibandingkeun sareng duri, sareng anu paling lempeng kana pager anu didamel tina cucuk (Mc 7: 4). Kusabab palanggaran Adam anu matak kaputusan éta didangukeun: kaliru! (Rom 3:23)

Maka patarosan Ayub: "Saha anu tiasa nyucikeun anu murni tina najis? Teu aya sasaha "(Ayub 14: 4).

Tapi anu mustahil pikeun manusa dimungkinkeun ku Gusti, sabab Anjeunna ngagaduhan kakawasaan pikeun ngajantenkeun sagala hal anu énggal: "Nanging Yesus, ningali ka aranjeunna, saurna: Pikeun manusa mustahil, tapi henteu pikeun Gusti, sabab pikeun Gusti sadayana hal-hal tiasa dilakukeun "(Markus 10:27).

Ngabenerkeun mangrupikeun jawaban Gusti kana patarosan anu paling penting tina sadaya patarosan manusa: Kumaha carana jalma tiasa ditarima di payuneun Gusti? Jawabanana jelas dina Perjanjian Anyar, khususna dina urutan Yesus Kristus ieu: "Saestuna, saéstuna, kuring béjakeun ka anjeun, anjeunna anu henteu lahir deui moal tiasa ningali Karajaan Allah" (Yohanes 3: 3).

Perlu lahir tina cai sareng Roh, sabab anu lahir tina daging sipatna jasmani, tapi anu dilahirkeun ku Roh nyaéta spiritual (Rom 8: 1).

Masalah pisah antara Gusti sareng manusa (dosa) asalna tina lahir alami (1Co 15: 22), sareng sanés tina tingkah laku lalaki. Dosa aya hubunganana sareng alam manusa anu murag, sareng sanés kalakuanana di masarakat.

Solusi pikeun panghukuman yén manusa ngahontal dina menerkeun ka Kristus asalna tina kakuatan Gusti, sareng sanés tina kalakuan yudisial. Mimiti, sabab éta cekap pikeun manusa pikeun henteu taat ka Anu Nyiptakeun pikeun dimana hukumanana diadegkeun: maot (pisah) sadaya jalma (Rom 5:18). Kadua, sabab nalika Yesus nyauran jalma-jalma pikeun nyandak salib na nyalira, anjeunna netelakeun yén pikeun badami antara Gusti sareng manusa kedah sangsara hukuman anu ditumpukeun: maot. Dina maot sareng Kristus kaadilan parantos kajudi, sabab

hukumanana henteu langkung ti jalma anu ngalanggar hukum (Mt 10:38; 1Co 15:36; 2Co 4:14).

Nalika saurang jalma lumpuh ditempatkeun di payuneun Yesus, Anjeunna nyarios: "Ayeuna anjeun terang yén Putra Manusa ngagaduhan kakuatan di bumi pikeun ngahampura dosa (cenah ka anu lumpuh), kuring nyarios ka anjeun, Bangun, candak ranjang, sareng angkat ka bumi anjeun "(Mc 2:10 -11).

Garis ieu ti Yesus nunjukkeun yén petikan Palasik tina Rom 3, ayat 21 dugi ka 25 ngeunaan pembenaran henteu ngalibatkeun konsép forensik.

Ngahampura dosa sanés paménta hukum, éta mangrupikeun soal kakuatan! Ngan aranjeunna anu ngagaduhan kakawasaan liat anu tiasa ngahampura dosa pikeun ngadamel wadah kahormatan tina jisim anu sami (Rom 9:21).

Éta sababna rasul Paulus henteu éra ku injil, sabab injil mangrupikeun kakawasaan Gusti pikeun kasalametan saha waé anu percaya (Rom 1: 16).

Nalika nyarioskeun perkawis masalah ieu sareng Ayub, Gusti netelakeun yén, pikeun manusa tiasa nyatakeun dirina saleh, perlu aya panangan sapertos Gusti sareng guludug sapertos Anu Maha Suci. Diperyogikeun pikeun pakéan dina kamulyan sareng kaagungan sareng pakéan pikeun ngahargaan sareng kaagungan. Anjeunna kedah tiasa tuang amarahna ku naksir anu jahat di tempatna. Ngan ku nyumponan sadaya sarat anu didaptarkeun di luhur bakal tiasa manusa nyalametkeun dirina (Ayub 40: 8-14).

Tapi, kumargi manusa henteu ngagaduhan kakawasaan ieu anu dijelaskeun ku Gusti, anjeunna moal pernah tiasa nyatakeun yén dirina leres atanapi nyalametkeun dirina.

Putra manusa, Yesus Kristus, di sisi anu sanésna, tiasa nyatakeun manusa saleh, sabab Anjeunna Anjeunna nyalira ngagungkeun kamuliaan sareng kaagungan ku balik deui ka kamuliaan sareng Rama kamuliaan anu kuring gaduh sareng anjeun

sateuacan dunya aya “(Yohanes 17: 5); “Cekelkeun pedang anjeun kana pingping anjeun, Anu kawasa, ku kamulyaan sareng kaagungan anjeun” (PS 45: 3).

Hakim anu adil

Léngkah kadua pikeun ngartos doktrin pembenaran nyaéta ngartos yén teu aya jalan pikeun Gusti nyatakeun jalma-jalma anu dikutuk leupas tina kalepatan. Ngan Gusti henteu tiasa ngantep hukuman anu ditimpa ka jalma-jalma anu salah dilakukeun ka aranjeunna.

Gusti henteu pernah nyatakeun (menerkeun) jalma anu jahat “Anjeun bakal ngajauh tina kecap-kecap palsu, sareng anjeun moal maéhan jalma polos sareng anu adil; sabab kuring moal menerkeun jalma jahat “(Kel 23: 7).

Gusti henteu pernah ngubaran jalma-jalma jahat siga anjeunna ngan ukur “Jauh pisan ti anjeun pikeun ngalakukeun hal éta, maéhan jalma-jalma anu séhat sareng jalma-jalma jahat; ari jalma soleh siga jelema jahat, jauh ti anjeun. Naha Hakim sadunya moal ngalakukeun kaadilan? ” (Kaj. 18:25).

Gusti moal pernah mastikeun yén hukuman anu ditumpukeun ka anu ngalanggarna dipasihkeun ka anu sanés, sapertos kieu: “Jiwa anu dosa, éta bakal maot; putra moal nyandak kajahatan bapa, ogé bapa moal nyandak kajahatan putra.

“Kabeneran jalma bener bakal aya dina anjeunna sareng kamaksiatan jalma jahat bakal tumiba ka anjeunna ”(Eze 18:20).

Nalika Yesus nyarios ka Nicodemus yén perluna manusa dilahirkeun deui, sadaya patarosan di luhur dianggap, sabab Yesus ogé terang yén Gusti henteu pernah nyatakeun yén anu lahir numutkeun daging Adam bebas tina kalepatan.

Nalika lahir alami, manusa didamel jalma dosa, wadah anu kedah pundung, janten anak murka sareng henteu patuh. Pikeun nyatakeun manusa bébas tina dosa, anjeunna mimitina kedah maot, sabab upami anjeunna henteu maot anjeunna moal tiasa hirup pikeun Gusti “Kanggo anjeunna anu parantos maot dibenerkeun tina dosa” (Rom 6: 7); “Bodo! naon anu anjeun tabur henteu dicepeng kecuali anjeun maot heula “(1Co 15:36).

Kristus pupus pikeun jalma dosa – anu adil pikeun jalma-jalma teu adil – tapi saha waé anu henteu tuang daging sareng nginum getih Kristus moal ngagaduhan kahirupan dina dirina, nyaéta penting pisan pikeun manusa pikeun janten partisipasi dina pupusna Al Masih.

“Pikeun Kristus ogé ngalaman sakali pikeun dosa, anu adil pikeun jalma-jalma teu adil, pikeun ngarah urang ka Allah; mortified, memang, dina daging, tapi dicepeng ku Roh “(1Pe 3:18);

“Maka Yesus nyarios ka aranjeunna, Leres, leres, kuring nyarios ka anjeun, upami anjeun henteu tuang daging Putra Manusa sareng nginum getihna, anjeun moal ngagaduhan hirup dina diri anjeun” (Yohanes 6:53).

Dahar daging sareng nginum getih Kristus sami sareng percanten ka Anjeunna (Yohanes 6: 35, 47). Percaya ka Kristus sami sareng disalib sareng Anjeunna.

Saha waé anu percaya dikubur sareng Anjeunna sareng lirén hirup pikeun dosa sareng mimiti hirup pikeun Gusti “Kuring parantos disalib sareng Kristus; jeung kuring hirup, lain deui kuring, tapi Kristus hirup dina diri kuring; sareng kahirupan anu ayeuna kuring hirup dina daging, kuring hirup dina iman ka Putra Allah, anu mikanyaah ka kuring, sareng masihan dirina pikeun kuring “(Gal 2:20; Rom 6: 4).

Lalaki anu percanten ka Kristus ngaku yén anjeunna kaliru kusabab pupusna Adam.

Éta sacara implisit ngaku yén Gusti éta adil nalika anjeunna nyarios sareng murni nalika anjeunna nangtoskeun turunan Adam salaku kalepatan (PS 51: 4). Anjeunna ngaku yén ngan Kristus anu gaduh kakawasaan pikeun nyiptakeun manusa anyar ku ngahirupkeun deui ti nu maraot, sahingga jalma anu dikubur sareng Anjeunna ngahirupkeun mahluk anyar.

Lalaki anyar dina Kristus

Léngkah pamungkas pikeun paham kana pembenaran nyaéta ngartos yén ti mimiti lahir lahir mahluk anyar anu diciptakeun dina kaadilan sareng kasucian anu sajati “Janten, upami aya anu aya di Kristus, mahluk anyar nyaéta; hal-hal anu lami parantos musna; lah, sadayana parantos janten énggal “(2Co 5:17; Epe 4:24).

Mahluk anyar ieu dinyatakeun leres sabab efektif Gusti nyiptakeun deui adil sareng tanpa cacad sateuacan Anjeunna.

Jalma anu percanten ka Al Masih diciptakeun bagian anu anyar tina sipat ketuhanan (2 Pet. 1: 4), sabab jalma sepuh disalib sareng badan anu ngagaduhan dosa parantos dibales.

Saatos dikubur sareng Kristus dina rupa maotna, manusa ngahudangkeun deui mahluk anyar “Nyaho ieu, yén jalma kolot urang disalib sareng anjeunna, sahingga awak dosa tiasa dibasmi, sahingga urang henteu deui ngalayanan dosa” (Rom 6: 6).

Ngaliwatan injil, Gusti henteu ngan nyatakeun yén jalma leres, tapi ogé nyiptakeun manusa anu dasarna taqwa. Béda sareng anu diklaim Dr. Scofield, yén Allah ngan nyatakeun yén jalma ngalakukeun dosa janten soleh, tapi henteu ngajantenkeun anjeunna bener.

Alkitab nyatakeun yén Gusti nyiptakeun manusa anyar dina kaadilan sareng kasucian anu leres (Ef 4:24), ku alatan éta,

Pembenaran asalna tina tindakan kreatif Gusti, ku sabab manusa anyar diciptakeun janten pamilon dina sipat ketuhanan. Pembeneran Alkitab nunjukkeun kana kaayaan jalma-jalma anu dihasilkeun deui ngalungkungan kabeneran injil (iman): leupas tina kasalahan atanapi panghukum.

Teu aya hukuman pikeun jalma-jalma anu aya di Kristus. Naha teu aya hukumanana? Jawabanana aya dina kanyataan yén manusa 'aya dina Kristus', sabab jalma anu aya di Kristus mangrupikeun mahluk anyar "KUKU, ayeuna teu aya hukuman pikeun jalma-jalma anu aya dina Kristus Yesus, anu henteu milampah numutkeun daging, tapi numutkeun ka Roh" (Rom 8: 1); "Janten, upami aya anu aya di Kristus, mahluk anyar nyaéta; hal-hal anu lami parantos musna; lah, sadayana parantos janten énggal" (2Co 5:17).

Bebeneranana asalna tina kaayaan anyar jalma-jalma anu aya di Kristus, sabab janten aya dina Kristus janten mahluk anyar "Sareng upami Kristus aya di anjeun, awak saleresna maot kusabab dosa, tapi roh hirup kusabab kaadilan. Sareng upami Roh anjeunna anu ngahudangkeun Yesus tina maot bakal cicing di anjeun, anjeunna anu ngahirupkeun Kristus tina maot ogé bakal ngahirupkeun awak fana anjeun ku Roh-Na anu cicing di anjeun" (Rom 8: 10-11).

Masih patarosan ti rasul Paulus: "Kanggo upami urang, anu ngupayakeun dijustikeunana dina Al Masih, urang ogé terang janten jalma dosa, naha Kristus menteri dosa? Henteu pisan" (Gal 2:17).

Ayeuna Kristus mangrupikeun menteri kabeneran, sareng sama sekali henteu janten menteri dosa, ku sabab éta, saha anu diyakinkeun ku Al Masih henteu mendakan jalma dosa, sabab anjeunna maot pikeun dosa "Kusabab anjeunna anu maot dibebaskeun tina dosa" (Rom 6: 7).

Nalika rasul Paulus nyarios: Gusti anu ngahukum aranjeunna! "Saha anu bakal nyangking tuduhan ka jalma-jalma anu dipilih

Allah? Nya Allah anu ngahukum aranjeunna "(Rom 8:33), anjeunna yakin yén éta sanés masalah forensik, sabab di pengadilan anjeunna ngan nyatakeun naon éta, sabab aranjeunna henteu ngagaduhan kakuatan pikeun ngarobih kaayaan jalma-jalma anu aya di hareupeun hakim.

Nalika disebatkeun yén 'Allah anu menerkeun', rasul Paulus nunjukkeun kakuatan Allah anu nyiptakeun manusa anyar. Gusti nyatakeun manusa bener kusabab teu aya hukuman pikeun jalma-jalma anu mahluk anyar. Gusti henteu mindahkeun kaayaan jalma sepuh ka Al Masih, tapi jalma sepuh éta disalib sareng dibolaykeun, sahingga tina mahluk-mahluk anyar anu maot aya anu linggih sareng Kristus pikeun kamuliaan Gusti Rama, sareng henteu aya hukuman anu beurat.

Umat ☐☐Kristen dinyatakeun leres kusabab aranjeunna parantos dijantenkeun leres (dikaioñ) ku kakuatan anu aya dina injil, ku jalma mangrupikeun bagian tina awak Kristus, sabab anjeunna pupus sareng gugah deui sareng Kristus salaku anu suci, teu aya salahna sareng tanpa cacad "Dina dagingna, ku maot, nampilkeun anjeun suci sareng teu sampurna sareng henteu sampurna "sateuacan anjeunna" (Kol 1: 22; Ep 2: 6; Kol 3: 1).

Nalika Paulus nyarios, "Kusabab anjeun parantos maot, sareng kahirupan anjeun disumputkeun sareng Kristus di Gusti" (Kol 3: 3), éta hartosna yén urang Kristen dibenerkeun tina dosa, nyaéta maot kana dosa (Rom 6: 1 – 11), sareng kuring hirup pikeun Gusti "Janten kami dikubur sareng anjeunna ku baptisan dina maot; ku kituna, sakumaha Kristus diangkat ti nu maraot, ku kamulyaan Rama, jadi urang ogé leumpang dina kahirupan anyar "(Rom 6: 4).

Yesus dikaluarkeun ku Gusti pikeun maot kusabab dosa kamanusaan, sabab perlu manusa maot pikeun dosa dina hirup pikeun Gusti. Éta sababna Kristus Yesus gugah, sahingga anu jumeneng sareng Anjeunna tiasa dinyatakeun leres. Tanpa maot moal aya kabangkitan, tanpa kiamat teu aya pembenaran "Saha anu dikintunkeun pikeun dosa-dosa urang, sareng gugah pikeun

pembenaran urang” (Rom 4:25).